

ation, at udlevering iværksættes med henblik på strafforfølgning ved en mellemfolkelig domstol.

3.2. Henvisningen til udleveringslovens *kapitel 3* indebærer i øvrigt, at sager om udlevering til tribunalet som udgangspunkt behandles efter de almindelige regler i udleveringsloven.

3.2.1. Udlevering kan således kun ske efter anmodning fra tribunalet. Anmodningen skal indeholde oplysninger om tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser i statuten, og anmodningen skal være vedlagt en udskrift af tribunalets beslutning om anholdelse og udlevering, jf. herved statutens artikel 19, stk. 2, og udleveringslovens § 11, stk. 2.

3.2.2. Hvis det umiddelbart af udleveringsanmodningen kan konstateres, at udlevering vil være i strid med grundlæggende retsprincipper, eller at der er tale om en personforveksling, kan Justitsministeriet uden videre afslå anmodningen, jf. udleveringslovens § 12, stk. 1, 1. pkt. I øvrigt sendes udleveringsbegæringen til politiet på det sted, hvor den, som søges udleveret, har ophold. Politiet iværksætter derefter uden ophold den undersøgelse, der er nødvendig for at afgøre, om betingelserne for udlevering er opfyldt. Formålet med denne undersøgelse er først og fremmest at finde frem til den rette person ifølge tribunalets beslutning. Om nødvendigt kan politiet i den forbindelse skride til anholdelse, eventuelt med henblik på varetægtsfængsling, og efter omstændighederne tillige foretage ransagning og beslaglæggelse efter retsplejelovens regler, jf. udleveringslovens § 13.

3.2.3. Grundlaget for udlevering til tribunalet vil således allerede på dette stadium af sagen blive underkastet en vis, foreløbig domstolsprøvelse.

Det skal dog herved tages i betragtning, at der som udgangspunkt består en ubetinget pligt til at gennemføre tribunalets beslutning om anholdelse og udlevering. Nogen materiel prøvelse af udleveringsgrundlaget svarende til udleveringslovens § 3, stk. 5, kan således næppe komme på tale. Bestrides f.eks. tribunalets kompetence efter statuten i det konkrete tilfælde eller rigtigheden af de beviser, der ligger til grund for tribunalets beslutning, eller nægter den, der søges udleveret, sig skyldig, må tribunalets beslutning desuagtet som udgangspunkt lægges til grund.

Viser det sig imidlertid, f.eks. i forbindelse med fremstillingen af den anholdte, at der er tale om en personforveksling, skal vedkommende dog løslades uden hensyn til tribunalets beslutning om anholdelse og udlevering. Der kan herved efter omstændighederne også blive tale om at yde erstatning for uforskyldt anholdelse og varetægtsfængsling, jf. udleveringslovens § 12, 3. pkt.

3.2.4. Henvisningen til udleveringslovens § 14 indebærer, at der allerede på tidspunktet for iværksættelsen af politiets undersøgelse i medfør af udleveringslovens § 12 skal beskikkes en forsvarer for den, der søges udleveret. I øvrigt finder retsplejelovens almindelige regler om beskikkelse og valg af forsvarer tilsvarende anvendelse.

Udgifterne til den beskikkede forsvarer og andre sagsomkostninger afholdes af det offentlige, medmindre retten under særlige omstændigheder bestemmer, at de skal betales af den, der søges udleveret, jf. udleveringslovens § 14, stk. 2.

3.2.5. Afgørelsen af spørgsmålet om udlevering henhører som nævnt under justitsministeren, jf. lovforslagets § 2, stk. 1. Henvisningen til udleveringslovens § 15, stk. 1, indebærer herefter, at spørgsmålet om udlevering til tribunalet forelægges justitsministeren til afgørelse umiddelbart efter afslutningen af politiets undersøgelse. Som tidligere nævnt vil det i almindelighed være udgangspunktet, at tribunalets afgørelse om udlevering skal efterkommes, men det kan ikke antages at være udelukket at foretage en vis materiel prøvelse af udleveringsgrundlaget med henblik på at sikre, at udlevering ikke er åbenbart uforenelig med landets retsorden eller med grundlæggende danske retsprincipper.

En beslutning om udlevering kan næppe efter statuten betinges af et vilkår om, at tribunalet skal indhente de danske myndigheders tilladelse i tilfælde, hvor tiltalen ved tribunalet ønskes udvidet til andre forhold begået før udleveringen end dem, der har dannet grundlag for udleveringen. Som nævnt under de almindelige bemærkninger, pkt. 5.1.6., kan der således næppe udledes nogen bestemmelse af statuten, hvorefter den udleverede kan påberåbe sig en berettiget forventning om kun at blive draget til ansvar for de forbrydelser, der er nævnt i den tiltale, som har dannet grundlaget for udleveringen.

Samtykker den udleverede i, at vedkommende drages til ansvar ved tribunalet for nogen anden handling begået før udleveringen, kan de danske myndigheder så meget desto mindre modsætte sig, at tiltalen ved tribunalet udvides. På dette punkt afvi-